

Oslo kommune
Byrådsavdeling for kultur og utdanning

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Postboks 8111 Dep
0032 Oslo

Dato: 08.09.2011

Deres ref:

Vår ref (saksnr):
200603440-222

Saksbeh:

Arkivkode:
855

**KLAGE FRA VEGARD VENLI OVER AVSLAG PÅ ANMODNING OM
DOKUMENTINNSYN - OSLO KOMMUNE - SAK 200603440 – SPØRSMÅL OM
INNSYN I KOMMUNEADVOKATENS DOKUMENTER**

Byrådsavdeling for kultur og utdanning mottok innsynsbegjæring i e-post av 22. august i år fra Vegard Førland Venli i Kommunal Rapport (vedlegg 1). Byrådsavdelingen avsto innsynsbegjæringen i brev av 29. august i år (vedlegg 2). Avslaget anses påklaget i e-posten fra Venli av 22. august.

Det bes om innsyn i Kommuneadvokatens dokumenter.

Dokumentene inneholder råd fra Kommuneadvokaten til Kulturetaten. For kommunen er det viktig å kunne få fortrolige råd fra sin advokat uten at allmennheten får tilgang til disse. Av denne grunn er Kommuneadvokatens råd omfattet av den advokatmessige taushetsplikt og dokumentene kan unntas innsyn etter offentleglova. Nedenfor følger en redegjørelse for det rettslige grunnlaget for å unnta dokumentene fra innsyn.

1. Sakens bakgrunn:

Saken gjelder inngåelsen av en avtale der C. Ludens Ringnes stiftelse, heretter Stiftelsen, gir en gave til Oslo kommune. Gaven innebærer at Stiftelsen for egen regning opparbeider, vedlikeholder og drifter en skulptur- og kulturminnepark på Ekeberg for kommunen. Avtalen fastsetter på hvilke vilkår kommunen ønsker å motta gaven. Avtalen er godkjent av bystyret som kompetent organ.

Kommuneadvokaten har bistått Kulturetaten med rådgivning i bystyresaken. I forbindelse med bystyrets behandling av saken har finanskomiteen fått innsyn i dokumenter fra Kommuneadvokaten i medhold av reglement for folkevalgte innsynsrett.

Venli ber om innsyn i tilsvarende korrespondanse mellom Kommuneadvokaten og byrådet, som bystyret ved finanskomiteen har fått innsyn i.

Korrespondansen som er gitt finanskomiteen består av flere brev fra Kommuneadvokaten til Kulturetaten, sendt over en lengre periode. Byrådsavdelingen har gitt finanskomiteens medlemmer innsyn i disse brevene i medhold av punkt 2 i *Reglementet for de folkevalgte innsynsrett*, vedtatt av bystyret 05.05.1999 med senere endringer (vedlegg). Dette reglementet gjelder *folkevalgte* innsynsrett og regulerer ikke spørsmål om dokumentoffentlighet ut over dette. Klage på avslått innsynsbegjæring vurderes etter offentleglova av 19.05.2006 nr. 16 (offl.)

2. Klagen:

I klagen anføres at grunnlaget for å unnta dokumentene som interne etter offl. §§ 14 og 15 er falt bort i det øyeblikk dokumentene ble fremlagt for finanskomiteen. Klager viser til at ”offentleglova § 16 første ledd bokstav a, som fastslår at unntakene i §§ 14 og 15 ikke gjelder ”saksframlegg med vedlegg til et kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalgt organ.””

Det anføres også at § 23 første ledd ikke kan gjøres gjeldende i herværende sak fordi det er en gave fra Ringnes til kommunen og at dette ikke har betydning for kommunens konkurranseposisjon. Det anføres også at merinnsynsvurderingen fremstår som mangelfull og lite overveid.

Klagen omfatter avslag på innsyn i følgende åtte dokumenter: brev 17.09.2009, 06.10.2009, 10.12.2009, 15.04.2010, 21.06.2010, 18.10.2010, 11.02.2011 og 14.02.2011, alle sendt fra Kommuneadvokaten til Kulturetaten. De omtvistede dokumentene følger som vedlegg til klagesaken for fylkesmannen.

3. Ny vurdering av saken:

Byrådsavdeling for kultur og utdanning (heretter kalt KOU) har vurdert saken på nytt før saken oversendes fylkesmannen som klagesak og opprettholder avslaget. Klager har fått kopi av dette brevet.

4. Unntak etter offentleglovas bestemmelser om interne dokumenter:

4.1. § 16 første ledd bokstav a):

Et dokument som et folkevalgt organ ber om innsyn i med grunnlag i innsynsreglementet, er ikke å anse som ”vedlegg” til ”saksframlegg” i § 16 første ledd bokstav a sin forstand, slik som anført av Venli. Unntaket i § 16 første ledd bokstav a kommer derfor ikke til anvendelse.

§ 16 første ledd bokstav a lyder:

”Unntaka i §§ 14 og 15 gjeld ikkje:

- a) *Saksframlegg med vedlegg til eit kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalgt organ.”*

Et vedlegg til saksframlegg etter § 16 første ledd bokstav a må forstås som et dokument som legges fram for det folkevalgte organet sammen med saksdokumentene for øvrig etter prinsippene om fullført saksbehandling og åpne beslutningsprosesser. Kommuneadvokatens brev fulgte ikke som vedlegg til byrådssaken og heller ikke senere som vedlegg til bystyresaken. Et dokument som organet ber om innsyn i med grunnlag i innsynsreglementet under saksbehandlingen, faller dermed ikke inn under begrepet ”vedlegg” i lovens forstand.

De folkevalgte er gitt innsyn i de aktuelle dokumentene i denne saken etter innsynsreglementet. Innsynsreglementet gir de folkevalgte en utvidet innsynsrett utover offentleglova. Begrunnelsen for dette er knyttet til deres behov i forbindelse med saksbehandling og kontroll. Folkevalgte organer er ut fra sin generelle overordnede myndighet og med sitt tilsynsansvar, gitt en mer omfattende innsynsrett enn det offentleglova gir. Dokument som de folkevalgte mottar med grunnlag i innsynsreglementet og som ikke er offentlige, kan ikke de folkevalgte videreformidle til allmennheten. Dette følger for øvrig også av Rettsinstruksen i Oslo kommune pkt. 10 (se fotnote ¹). Den tolkingen av § 16 som klager gjør gjeldende, vil uthule hele dette systemet. Realiteten vil i så tilfelle bli at dokumenter som forevises for de folkevalgte for gjennomlesning med grunnlag i innsynsreglementet, samtidig også blir offentlige med grunnlag i offentleglova § 16 første ledd bokstav a. Dette kan ikke være riktig tolking, i det innsynsreglementet skal gi videre innsyn enn offentleglova. Det at finanskomiteen har fått innsyn etter innsynsreglementet medfører ikke at dokumentene er å anse som vedlegg til saksframlegget sendt fra byrådet til bystyret.

I innsynsbegjæringen er det videre vist til offentleglova § 16 fjerde ledd andre punktum (må være tredje ledd andre punktum). Kommunen kan ikke se at offentleglova § 16 tredje ledd andre punktum får anvendelse i denne saken, og har heller ikke påberopt seg dette som unntakshjemmel. Vi går derfor ikke inn i noen drøfting av klagerens anførsler om denne paragrafen.

Konklusjon: Dokumentene er ikke å anse som ”saksframlegg med vedlegg” etter offl. § 16 første ledd bokstav a.

4.2. § 14 første ledd:

Kommunen mener dokumentene kan unntas fra innsyn etter offl. § 14 første ledd.

§ 14 første ledd lyder:

”Eit organ kan gjere unntak frå innsyn for dokument som organet har utarbeidd for si eiga interne saksførebuing.”

Korrespondansen mellom Kommuneadvokaten og Kulturetaten er utarbeidet som ledd i den interne saksforberedelsen i Kulturetaten. Spørsmålet i denne sammenheng er om § 14 første ledd kan anvendes og hva som anses som samme organ i relasjon til vilkåret om at dokumentet må være ”utarbeid for organet si eiga interne saksførebuing.”

¹ Rettsinstruksen Pkt. 10:

”Kommuneadvokatens uttalelser til kommunal virksomhet er undergitt taushetsplikt. De skal bare benyttes internt og i tjenstlig øyemed, og skal behandles fortrolig i forhold til uvedkommende, jfr. straffelovens §121. Oppdragsgiver kan likevel beslutte offentliggjørelse etter å ha innhentet uttalelse fra Kommuneadvokaten.

For bystyret og dets organer gjelder reglene om taushetsplikt i Reglement for de folkevalgtes innsynsrett.”

Etter offl. § 16 siste ledd første punktum gjelder ikke § 14 for dokument til eller fra en kommunal "eining" på områder der "eininga har fått tildelt sjølvstendig avgjerdsrett."

Det vises til "Rettleiar til offentleglova," (heretter kalt veileder) om at vurderingen av hva som er eining, vil variere ettersom avgjørelsesmyndighet er delegert innenfor det aktuelle området eller ikke, se pkt. 7.4.3.2. hvor det bl.a. også fremgår at:

"I generelle saker der eininga ikkje har nokon avgjerdsrett, til dømes i saker om planar, det kommunale budsjettet, rekneskap og tilsetjingar, vil korrespondanse mellom eininga og andre delar av kommunen eller fylkeskommunen vere omfatta av det vanlege unntaket i § 14 fyste ledd"

I dette tilfellet er det bystyret som nå har fattet vedtak om å godkjenne avtalen mellom Oslo kommune og C. Ludens Ringnes stiftelse. Hele Oslo kommune er da å anse som ett organ etter offentleglova § 14, inkludert Kommuneadvokaten.

Spørsmålet om grensene mellom §§ 14 og 15 har vært oppe hos Fylkesmannen i Oslo og Akershus flere saker, bl.a. avgjørelse av 23.4.09 ref. 2009/7566 og avgjørelse av 02.02.09 ref. 2009/1153. I disse sakene var heller ikke avgjerdsretten videredelegert. Fylkesmannen kom i begge tilfeller til at når avgjørelsesmyndighet ikke var delegert fra hhv. bystyret/byrådet, så var korrespondansen mellom etat og byrådsavdeling omfattet av § 14 første ledd. Det samme prinsippet må gjelde korrespondansen mellom Kommuneadvokaten og Kulturetaten.

Det vises også til Fylkesmannen i Oslo og Akershus sin avgjørelse av 15.10.2010 ref. 2010/20916 som gjaldt innsyn i rettsråd og Kommuneadvokatens dokumenter og hvor unntak kunne nektes i medhold av offl. § 14 første ledd.

Konklusjon: Dokumentene kan unntas etter offl. § 14 første ledd.

4.3. § 15 annet ledd:

Dersom fylkesmannen skulle mene at Kommuneadvokatens dokumenter ikke er å anse som organinterne, kan dokumentene uansett unntas fra innsyn etter § 15 annet ledd.

Bestemmelsen lyder:

"Det kan vidare gjerast unntak for delar av dokument som inneheld råd om og vurderingar av korleis eit organ bør stille seg i ei sak, og som organet har innhenta til bruk for den interne saksførebuinga si, når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg ivaretaking av det offentlege sine interesser i saka."

Om dette heter det i veilederen pkt. 7.3.4.2. bl.a. følgende:

"Dette omfattar råd om og vurderingar av kva handlingsalternativ mottakarorganet bør velje i ein bestemt situasjon, kva avgjerd det bør treffe og liknande, medrekna vurderingar av kva konsekvensar dei ulike alternativa kan medføre. Det vil kunne vere unntakshøve uavhengig av kva slags rådgiving det gjeld. Unntaket er såleis ikkje avgrensa til berre å gjelde bestemte typar rådgiving, til dømes juridisk rådgiving. Det

skal i samband med dette unntaket leggjast til grunn ei vid forståing av saksomgrepet. Det krevst såleis ikkje at det må dreie seg om ei sak som skal ende opp i eit bindande vedtak.”

Brevene fra Kommuneadvokaten gjelder råd og vurderinger av hvordan kommunen bør innrette seg for å motta den aktuelle gaven fra Stiftelsen, samt fortløpende råd i forbindelse med at kommunen fremforhandler en avtale med Stiftelsen. Rådene og vurderingene er innhentet av Kulturetaten med det formål å kvalitetssikre saksbehandlingen av bystyresaken. Vilkårene om at dokumentene inneholder råd og vurderinger av hvordan organet bør stille seg i en sak, og at dokumentene er innhentet av organet for sin interne saksforberedelse er følgelig oppfylt.

Unntaket fra innsyn i offl. § 15 annet ledd gjelder bare de delene av dokumentet som inneholder råd om, og vurderinger av, hvordan organet bør stille seg i saken. Om dette står det bl.a. følgende i veilederen pkt. 7.3.4.2.:

”Fråsegner som ikkje har karakter av råd om og vurderingar av korleis organet bør stille seg i ei sak, vil det derimot ikkje kunne gjerast unntak for. Dei delane av eit dokument som berre inneheld generelle premissar som kan inngå i avgjerdsgrunnlaget til mottakaren, til dømes generelle utgreiingar av rettsspørsmål eller av faktiske tilhøve, vil det difor ikkje vere høve til å gjere unntak for. Dersom slike generelle premissar er fletta saman med råd om og vurderingar av korleis mottakaren bør stille seg i ei sak, vil det likevel kunne vere høve til å gjere unntak for dei. Der generelle premissar og råd og vurderingar er fletta saman gjennom heile dokumentet, kan det tenkjast tilfelle der heile dokument kan haldast utanom innsyn etter § 15 andre ledd. Rettslege utgreiingar i enkeltsaker er eit døme på tilfelle der dette gjerne kan vere aktuelt. I andre tilfelle vil det på vanleg måte kunne gjerast unntak frå heile dokumentet dersom vilkåra i § 12 er oppfylde.”

Samtlige av dokumenter det bes om innsyn i, er knyttet opp mot saksbehandlingen for å klargjøre konkret hvordan kommunen bør motta den aktuelle gaven fra Stiftelsen. Dokumentene er innspill der Kommuneadvokaten i sin helhet gir råd og vurderinger om hvordan kommunen bør stille seg i saken. De få opplysningene som er av generell art er sammenvevd med opplysninger det er hjemmel for å unnta. Dokumentene kan dermed unntas i sin helhet.

Til slutt må unntaket være påkravd av omsyn til ei forsvarleg ivaretaking av det offentlege sine interesser i saka. I veilederen pkt. 7.3.4.3. heter det bl.a.:

”Innsyn kan berre nektast etter offentleglova § 15 andre ledd når det er påkravd av omsyn til ei forsvarleg ivaretaking av det offentlege sine interesser i saka. Det er altså ikkje berre mottakarorganet sine interesser det kan leggjast vekt på i denne vurderinga, men òg interessene til andre offentlege verksemdar som saka har eller kan få verknader for. At unntak må vere «påkravd» er eit nokså strengt krav. Dette inneber at det må vere ei nokolunde reell fare for at innsyn vil føre til skade av eit visst omfang på dei aktuelle interessene. Unntaket vil fyrst og fremst kunne vareta behovet for å gjere unntak for råd og vurderingar som eit offentleg organ innhentar i samband med at det er involvert i forhandlingar eller tvistar. Dette vilkåret inneber at det ikkje vil vere kurant å bruke dette unntaket i saker av meir generell art, eller i saker som gjeld tradisjonell myndigheitsutøving. Det vil kunne endre seg ettersom tida går om dette vilkåret er oppfylt. Dreier saka seg til dømes om forhandlingar eller ein tvist, vil det ofte vere slik

at vilkåret ikkje lenger vil vere oppfylt etter at det er oppnådd semje eller tvisten er endeleg løyst.”

Det fremgår ikke av loven hvilke ”offentlige interesser” som er ment å beskyttes av bestemmelsen. Ordlyden tilsier imidlertid en vid forståelse av uttrykket. Av Gyldendal rettsdatas kommentar til offentleglova heter det bl.a. om § 15 annet ledd at:

”De interesser som skal kunne ivaretas på denne måten er selvsagt bare legitime offentlige interesser, ikke ønske om å skjule feil eller ivaretagelse av særinteressen, eller å beskytte forvaltningen mot kritikk.”

Av NOU 2003:30 s. 272-273 fremgår eksempler på hva som kan tilgodese hensynet til en forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser i en sak og det er bl.a. sagt at ett typisk eksempel vil være råd fra en advokat om hvorvidt og hvordan forvaltningen bør engasjere seg i en rettslig tvist.

Kulturetaten ber om spesifikke råd fra Kommuneadvokaten og byrådsavdelingen er av den oppfatning at dokumentene til finanskomiteen er en del av den fortrolige kommunikasjon som byrådsavdelingen/Kulturetaten innhenter fra egen advokat, som ledd i den interne saksforberedelsen av saken. Det anses som viktig å verne om denne fortroligheten også på lengre sikt i fremtidige saker. Muligheten for slik kommunikasjon er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av kommunens interesser, bl.a. for å bidra til juridisk kvalitetssikring internt i kommunen.

Videre vises til kjennelser avsagt i forbindelse med retten til å nekte å fremlegge dokumenter i en rettssak. For det første vises til kjennelse avsagt av Høyesterett 10. juni 2010 (HR-2010-994-A). Kjennelsen gjelder retten til å nekte å legge frem bevis etter tvisteloven § 22-5, men Høyesterett støtter seg på en tolking av bestemmelsene om partsinnsyn og de likelydende bestemmelsene i offentleglova. Utredning fra advokat falt inn under bevisforbudet i tvisteloven og kunne ikke legges frem som bevis i saken. Det vises bl.a. til kjennelsen hvor det bl.a. heter:

”Konklusjonen er så langt at det ikke hefter feil ved lagmannsrettens rettsanvendelse, hensett til unntakene i forvaltningslovens § 18 b annet ledd og offentlighetsloven § 15 annet ledd” (avsnitt 41).

Og, forut for dette (avsnitt 30-31):

*”Lagmannsretten tok følgende rettslige utgangspunkt:
«Både rettsråd og det man kan kalle advokatkorrespondanse mellom klient og prosessfullmektig og juridiske vurderinger/betenkninger om et tema, må i utgangspunktet ansees for unntatt [fra] bevisfremleggingsplikten. Se tvisteloven § 22-5 første ledd for advokatkorrespondansen, som riktignok etter ordlyden gjelder betroelser eller opplysninger fra klienten, men må antas å gjelde også råd fra advokat til klient om hvordan klienten bør opptre i en konkret sak. Juridiske betenkninger kan normalt heller ikke karakteriseres som et bevis i saken. Utgangspunktet blir således at dokumentet ikke kan kreves fremlagt. Spørsmålet blir om de konkrete omstendigheter i saken er slik at løsningen bør bli en annen.*

...

Det er gjort gjeldende fra saksøkers side at det offentlige, i dette tilfelle Kvinesdal kommune, har en utvidet fremleggelsesplikt i forhold til private parter. Lagmannsretten

kan ikke slutte seg til dette synspunkt, i hvertfall ikke som en generell regel. » Lagmannsrettens forståelse av tvisteloven § 22-5 er korrekt. Det er sikker rett at bevisforbudet for advokater omfatter deres råd til klienter, jf. særlig Rt-2000-2167 . Dette gjelder også for råd som gis til et offentlig organ, hva enten det kommer fra en privat eller offentlig ansatt advokat, jf. kjennelse av forberedende dommer inntatt i Rt-1999-1248 med henvisninger. I lys av lagmannsrettens formulering presiserer jeg at selv om deler av utredningen skulle ha karakter av bevis, gjelder bevisforbudet, jf. Rt-1970-831.”

Av Rt 1999 s. 1248 følger at det samme gjelder råd fra Kommuneadvokaten. Her heter det:

”Edisjonsplikten i tvistemålsloven § 250 gjelder ikke når dokumentet ”inneholder noget, som parten efter reglerne om vidnesbyrd vilde være utelukket fra eller fritat for at gi forklaring om”. I likhet med Regjeringsadvokaten, jf. Høyesteretts kjæremålsutvalgs kjennelse av 6. mai 1985 (L.nr. 169 K/1985), har kommuneadvokaten etter tvistemålsloven § 205 taushetsplikt i relasjon til skriftlige og muntlige råd han har gitt kommunen som part i en sak, jf Skoghøy: Tvistemål side 556. Kommuneadvokaten er dermed avskåret fra å forklare seg om innholdet av det aktuelle brevet så lenge kommunen ikke fritar for forklaringsplikten. Motparten kan da heller ikke kreve at kommunen fremlegger det aktuelle dokumentet, jf Høyesteretts kjæremålsutvalgs kjennelse av 29. juni 1999 (L. Nr. 353 K/1999, HR-1999 -353 K) med videre henvisninger.

Av Rt 1999 s 353 som Høyesterett i Rt 1999 s. 1248 henvises til, og som gjelder fremleggelse av epikrise/journal følger det videre:

”Mens formålet med bestemmelsen som fritar fra vitneplikt er å beskytte vitnet, er formålet med reglene om forbud mot vitneprov ikke å beskytte den som er pålagt taushetsplikt, men å sikre at opplysninger om nærmere bestemte forhold ikke kommer ut. Siden reglene om forbud mot vitneprov er gitt for å sikre at nærmere bestemte opplysninger ikke kommer ut, må dokumenter som inneholder opplysninger som det er forbudt å motta vitneprov om, nektes fremlagt uten hensyn til hvem som besitter dokumentet ” Det er altså ikke av betydning for edisjonsplikten om dokumentet finner seg hos den som har taushetsplikt eller hos klienten.

I forbindelse med en rettssak er det således klart at kommunen kan nekte å fremlegge dokumenter som inneholder råd og vurderinger fra Kommuneadvokaten, og da uavhengig av om dokumentet befinner seg hos Kommuneadvokaten eller hos klienten.

Det må være klart at innsynsretten etter offl. § 15 annet ledd ikke kan gå lenger enn tvistelovens bestemmelser om edisjonsplikt. Så lenge kommunen i en rettssak vil kunne nekte å fremlegge dokumenter som inneholder juridiske råd og vurdering, er det klart at kommunen må kunne nekte almenheten innsyn i slike dokumenter etter offl. § 15 andre ledd. Almenhetens krav på innsyn i slike dokumenter, kan ikke gå lenger enn en parts innsyn i en rettssak.

Det eksisterer som nevnt ovenfor et særskilt behov for fortrolighet mellom Kommuneadvokaten og kommunens øvrige virksomheter, og råd og vurderinger som innhetes fra Kommuneadvokaten faller klart inn under unntaket i § 15 annet ledd.

Konklusjon: Dokumentene kan unntas etter § 15 annet ledd.

Forsvarlig økonomiforvaltning – offl. § 23 første ledd

Til slutt nevnes at de aktuelle dokumentene også vil kunne unntas med hjemmel i offl. § 23 første ledd. Dokumentene inneholder rettslige råd og vurderinger knyttet til en lengre prosess i Oslo kommune med hensyn til å fremforhandle en avtale med Stiftelse om rammene for en gave fra Stiftelsen til kommunen. Rådene er knyttet til kommunens ”økonomiforvaltning” i det de gjelder kommunens forhandlingsposisjon og strategiske stilling. Kommunen mener videre at unntak fra innsyn er påkrevet, og det vises til det som er sagt om dette over.

§ 11 – merinnsynsvurderingen

Når det gjelder merinnsynsvurderingen etter § 11 gjør de samme hensyn, som det er vist til over, seg gjeldende.

Byrådsavdelingen er av den oppfatning at innsyn i dokumentet vil kunne skade fremtidige interne arbeidsprosesser. Kommunens virksomheter vil vise mer tilbakeholdenhet med å be om kvalitetssikring av de juridiske sidene i en sak, dersom disse skal være offentlige. Den nylig avsagte kjennelsen i Høyesterett tilsier at en bør være svært tilbakeholden med å gi innsyn i juridiske vurderinger.

Det vises også til avgjørelse hos Fylkesmannen i Oslo og Akershus av 15.10.2010 ref. 2010/20916 om innsyn i dokument fra Kommuneadvokaten, hvor det bl.a. heter i tilknytning til § 11:

"Fylkesmannen kan etter en konkret helhetsvurdering ikke se at det er grunnlag for å utøve meroffentlighet verken helt eller delvis i forhold til det aktuelle dokumentet. Innholdet i dokumentet er etter vår oppfatning av en slik karakter at det kan skade den interne avgjørelsesprosessen dersom dokumentet offentliggjøres. I vår vurdering er det lagt avgjørende vekt på at innsyn kan gi langsiktige skadevirkninger, ved at Byrådslederen vil vises mer tilbakeholdenhet med å be om tilsvarende vurderinger og råd fra Kommuneadvokaten. Etter det opplyste eksisterer det i dag et tett samarbeid mellom den politiske ledelsen og Kommuneadvokaten i forbindelse med saksforberedelse, noe som må anses som avgjørende for å sikre forsvarlige interne avgjørelsesprosesser. Fylkesmannen har forståelse for at det er allmenn interesse knyttet til dokumenter som omhandler den interne prosessen i den politiske ledelsen, men kan ikke se at dette kan veie tyngre enn behovet for å gjøre unntak i denne konkrete saken.

I tillegg vises det til reglene om advokaters taushetsplikt, jfr. blant annet strl. § 144 som bl.a. innebærer at Kommuneadvokaten ikke gir innsyn i dokumenter utarbeidet som ledd i sin advokatvirksomhet. Dette bør være et tilleggsmoment som tilsier stor varsomhet med å utlevere rettsråd fra Kommuneadvokaten.

Vi kan ikke se at hensynet til offentlig innsyn i slike rettsråd kan veie tyngre enn hensynet til den interne arbeidsprosessen i kommunens virksomheter.

Med hilsen

Bente Fagerli
kommunaldirektør

Eli Vorkinn
seksjonssjef

Godkjent og ekspedert elektronisk

- Vedlegg:**
1. Klage/e-post fra Vegard Førland Venli 22.08.2011 med ett vedlegg
 2. Avslag fra Oslo kommune 29.08.2011
 3. Dokumentene fylkesmannen skal ta stilling til etter offl. § 32 (unntatt offentlighet etter §§ 14 første ledd, § 15 annet ledd, § 23 første ledd, jf. § 11)
 4. Reglementet for folkevalgtes innsynsrett